

HIPERPLASIA EPITELIAL CORNEAL EN UN PACIENT EN TRACTAMENT AMB ANTI-FGFR2B SISTÈMIC: A PROPÒSIT D'UN CAS

Andrea Montero; Guillem Pérez; Maria Cobo; Alejandro Verdú; Irene Loscos; Santiago Conversa; Cecilia Gómez; Zoraida Del Campo

Hospital de la Santa Creu i Sant Pau

Introducció: El bemarituzumab és un anticòs humanitzat tipus IgG1 que s'uneix selectivament a FGFR2b i s'utilitza en càncers digestius amb sobreexpressió d'aquesta proteïna. Diversos estudis suggereixen que FGFR2b es troba implicat en la via de creixement i morfogènesis de la glàndula llagrimal, les glàndules de Meibomi i la còrnia, així com en el manteniment de la homeòstasis i funcionament de les cèl·lules mare corneals en l'adult. Estudis amb ratolins FGFR2b-knockout han demostrat una reducció de la proliferació de les cèl·lules epitelials corneals i l'absència de les glàndules llagrimal i de Meibomi.

Cas cínic: Home de 63 anys afectat de càncer gàstric en tractament amb bemarituzumab amb seguiment periòdic, al vuitè mes d'inici de la teràpia presenta empitjorament de la simptomatologia de superfície ocular malgrat l'ús de llàgrima artificial i corticoides tòpics. A l'exploració biomicroscòpica s'observa un engruiximent epitelial holocorneal anular perifèric a ambdós ulls amb conservació de l'agudesia visual. Es decideix augmentar la freqüència de llàgrima artificial i afegir un gel lubricant ocular per la nit.

Conclusions: L'ús d'immunoteràpia és cada vegada més freqüent en la pràctica clínica i no són infreqüents els efectes secundaris a nivell ocular, que són potencialment reversibles al suspendre el tractament. Els fàrmacs anti-FGFR2b poden afectar la homeòstasis corneal, especialment en pacients amb patologia corneal prèvia. És important fer controls periòdicament per poder monitoritzar canvis en la superfície ocular. Al nostre coneixement, aquest es tracta del primer cas descrit en la literatura d'una hiperplàsia epitelial corneal en un pacient tractat amb anti-FGFR2b.